

ODDĚLENÍ KULTUROLOGIE – ÚSTAV ETNOLOGIE
FILOZOFICKÁ FAKULTA
UNIVERZITY KARLOVY V PRAZE

Autorka disertační práce: PhDr. Kateřina Grmelová (rozená Boháčová)

Název disertační práce: *Pražská a florentská neorenesanční architektura 19. století: Kulturně-historické souvislosti a komparace vybraných staveb s renesančními vzory*

/ Prague and Florentine Neo-Renaissance Architecture of the 19th Century: Cultural and Historical Background and Comparison of Selected Edifices with the Models from the Renaissance Era

Školitelka disertační práce: PhDr. Barbora Půtová, Ph.D. et Ph.D.

POSUDEK ŠKOLITELKY DISERTAČNÍ PRÁCE

PhDr. Kateřina Grmelová byla přijata do kombinované formy doktorského studia oboru Kulturologie studijního programu Obecná teorie a dějiny umění a kultury na FF UK v Praze v akademickém roce 2009/2010. Až do akademického roku 2012/2013 byl školitelem její disertační práce PhDr. Vladimír Czumalo, CSc.

V souladu s harmonogramem úspěšně splnila následující studijní povinnosti předepsané individuálním studijním plánem:

Oborová zkouška: teorie kultury a specializace – 24. 9. 2009

Filozofie – 9. 9. 2010

Italský jazyk – 22. 9. 2010

Veřejná přednáška – 23. 9. 2011

Státní doktorská zkouška – 7. 9. 2012

V průběhu doktorského studia PhDr. Kateřina Grmelová sbírala a zpracovávala teoretické prameny, které využila k sepsání disertační práce a také promítla do své publikační činnosti, jako je například studie *Antonín Wiehl a jeho pražské neorenesanční stavby* (Stavba, 2011). S ohledem na problematiku práce doktorandka absolvovala studijní pobyt ve Florencii.

Obecně lze konstatovat, že Kateřina Grmelová splnila v řádném termínu všechny studijní povinnosti a v souladu s harmonogramem odevzdala disertační práci.

TÉMA DISERTAČNÍ PRÁCE

Předložená disertační práce *Pražská a florentská neorenesanční architektura 19. století: Kulturně-historické souvislosti a komparace vybraných staveb s renesančními vzory* představuje původní teoretický text. V disertační práci doktorandka odhaluje kulturně-historické souvislosti a ideové zdroje, které se podílely na tvářnosti neorenesanční architektury 19. století. V této souvislosti porovnává vybrané neorenesanční stavby s renesančními vzory a vystihuje podobnosti i odlišnosti mezi neorenesanční architekturou v Praze a ve Florencii. Neopomíná ani specifické důvody obliby neorenesanční architektury v Českých zemích, stejně tak specifickou formu české neorenesance. Charakteristickým rysem disertační práce je snaha uplatnit dobové texty – ohlasy přímých účastníků a tvůrců neorenesanční architektury (Antonín Balšánek, Jan Koula nebo Josef Schulz), vedle soudobých relevantních pramenů historiků umění (Pavel Zatloukal, Jindřich Vybíral nebo Rostislav Švácha).

CELKOVÉ HODNOCENÍ DISERTAČNÍ PRÁCE

Doktorandka naplnila cíle, které si v disertační práci stanovila. Přiblížila dobový kontext, jenž zformoval neorenesanční architekturu. Dokázala zhodnotit, nakolik a jak se odlišuje pražská a florentská neorenesanční architektura, i jakými inspiračními zdroji byla neorenesanční architektura ovlivněna. V českém prostředí představuje předložená disertační práce autorský příspěvek, který svým komparativním charakterem a snahou o obecné posouzení dané problematiky vhodně odkrývá nové souvislosti v bádání české architektury 19. století.

V Praze 28. 7. 2014

PhDr. Barbora Půtová, Ph.D. et Ph.D.